

Kállay Kotász Zoltán BOCSÁSS MEG, NINCS VÁLASZTÁS

A szőlőlugas vörös folt, a dombok alja
Ködöt mos,
A hegyek háta rőt, lilás –
Bocsáss meg, nincs választás.

A csipkebogyó ráncba fúl, a tüske szikkadt,
Mind lehullt,
Cefrehalmon áldomás –
Bocsáss meg, nincs választás.

Éles, pengő muzsika, fagylehelet
Kúszik a
Száraz ágra, s roppan már –
Bocsáss meg, nincs választás.

Didergőkre paplant tölt ezer hulló
Pehely-pötty,
Kristálypuha szunnyadás –
Bocsáss meg, nincs választás.

Napfény szurkál, hó olvad, ekenyom a
Hó alatt

Átáztatott forradás –
Bocsáss meg, nincs választás.

Tüsszent a táj, szél csattan, csattanásra
Rügy pattan,
Nyakra-főre virágzás –
Bocsáss meg, nincs választás.

Élni szép és élni jó, mondd el te is,
Milyen jó
Csupa-trilla orgián –
Bocsáss meg, nincs választás.

Érlelődve, fáradva, földre dülten,
Bágyadva
Várva már az aratást –
Bocsáss meg, nincs választás.

kép | Szőnyi István: Zebegényi ősz